PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 338 (5772) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Vineri 18 octombrie 1968

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT LA IAȘI ȘI BOTOȘANI

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat, Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri, Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Petre Lupu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului de Stat pentru Probleme de Organizare și Salarizare, și Gheorghe Stoica, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., membru al Consiliului de Stat, au făcut în zilele de 16 și 17 octombrie o vizită de lucru în județele Iași și Botoșani.

Devenite o practică permanentă în activitatea conducerii de partid și de stat, aceste vizite prilejuiesc însuflețite dialoguri cu cei ce muncesc în uzine și fabrici, pe ogoare, în școli și în laboratoare, în instituții de știință, artă și cultură, cu lucrători ai organelor de partid și de stat, ample dezbateri și analize în problemele îndeplinirii marilor sarcini ale cincinalului, ale obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului.

La Iași, conducătorii de partid și de stat au vizitat Uzina de fire și fibre sintetice, fabrica de tricotaje „Moldova", Uzina mecanică „Nicolina" și Centrul Universitar, au luat parte la marea adunare populară din Piața Unirii, s-au întîlnit cu intelectualii municipiului Iași și apoi cu activul de partid din județ.

În cursul zilei de ieri, conducătorii de partid și de stat și-au continuat vizita în județul Botoșani, fiind oaspeții sătenilor din Frumușica și Flămînzi, ai muncitorilor Uzinei textile „Moldova" din Botoșani și fabricii de confecții din Dorohoi, participînd la marile mitinguri ale oamenilor muncii din Botoșani și Dorohoi.

Vizita de lucru a conducătorilor de partid și de stat în cele două județe a constituit o nouă și elocventă expresie a unității de nezdruncinat a poporului nostru, a sentimentelor de înaltă dragoste și profundă încredere pe care oamenii muncii de pe aceste străbune plaiuri românești le nutresc față de Partidul Comunist Român, față de conducătorii săi.

Maestrul emerit al sportului **IONEL DRÎMBĂ** *s-a născut la Timișoara, la 18 martie 1942. Are 174 cm și 63 kg. Este ofițer. Căsătorit cu... floretista Ileana Drîmbă.*

A început să practice scrima în anul 1952, în orașul său natal. Prima oară cînd se face remarcat la campionatele naționale de juniori, din anul 1957, cînd a ocupat locul 3. Din anul 1958 și pînă în 1963, inclusiv, este necontenit campion al țării la floretă-juniori.

Între timp, ca sportiv la clubul Steaua București *unde se transferă, participă și la competițiile rezervate seniorilor. În 1964 devine campion național, performanță pe care o repetă abia anul acesta. Totodată face parte din echipa de floretă a clubului Steaua, campioană a țării din 1961 și pînă în prezent.*

În cei aproape 10 ani de întreceri internaționale în țară sau peste hotare, Ionel Drîmbă a ocupat de 24 de ori locul I. Cele mai spectaculoase performanțe individuale le-a înregistrat anul acesta — locul I în „Cupa Adrien Romel" (Paris) și același loc în „Cupa Giovanini" (Bologna). La J.O. din 1964 — locul 6 pe echipe. La C.M. echipe — locul 5 în 1965, locul 6 în 1966 și locul I (căpitan al formației reprezentative) în 1967. Și acum, iată-l, campion olimpic !...

IONEL DRÎMBĂ — campion olimpic

După o luptă epuizantă de două ore, pe podiumul din sala Magdalena Mixhuca

După aurul cucerit de **Viorica Viscopoleanu**, iată a fost rîndul lui **Ionel Drîmbă** să mărească zestrea delegației noastre olimpice cu acest prețios metal. Ce s-a întîmplat însă în preliminariile probei? Cum au evoluat, o dată cu intrarea în competiție, reprezentanții României?

Trebuie arătat că dintre cei trei floretiști români, cel care realizase, în prima zi a întrecerii, cel mai bun rezultat a fost **Mihai Țiu**, calificat direct în finală, în urma asalturilor susținute în dimineața și după-amiaza zilei de 15 octombrie. El și-a depășit, pe rînd, toți adversarii, deși printre aceștia se afla și un fost campion mondial **Gherman Sveșnikov**. Ceilalți floretiști care reușiseră aceeași performanță au aparținut toți formației naționale a Franței: **Magnan, Noel** și **Revenu**.

Restul competitorilor aveau să continue asalturile în recalificări, miercuri dimineața, pentru ocuparea a încă două locuri în finală. Pentru acestea au concurat 12 sportivi, printre care **Ionel Drîmbă** și **Tănase Mureșanu**. Sala de scrimă era arhiplină. Toată lumea era de acord că unii dintre cei mai buni floretiști din lume nu reușiseră în prima zi să intre direct în finală. (**Sveșnikov** și **Stankovici** — U.R.S.S., **Drîmbă** și **Mureșanu**, **Wojda** — Polonia). Astfel că pe planșe au avut loc asalturi care puteau fi tot atît de bine finale olimpice.

Tănase Mureșanu, de pildă, a trebuit să treacă prin nu mai puțin de 5 tururi din recalificări, cu japonezul **Shimizu**, australianul **Hobby**, englezul **Paul** (un scrimer mai înalt decît Mureșanu, foarte calm, cu o bună tehnică și foarte tenace), sovieticul **Stankovici** și ...**Drîmbă**.

Pe de altă parte **Ionel Drîmbă**, campionul nostru național, după ce și-a spulberat cîțiva adversari în primele tururi ale recalificărilor, a făcut față cu brio unuia dintre fruntașii floretei mondiale, polonezul **Wojda**, ca, apoi, să-și reîntîlnească colegul de echipă națională în meciul decisiv pentru desemnarea celui de al doilea floretist român în finala probei.

A fost o dispută dîrză, echilibrată, plină de elan, în care balanța victoriei a stat în cumpănă pînă în ultima clipă. Căpitanul echipei noastre, campioană mondială, debutează impetuos și cîștigă primul „rund" cu 5—1. Mureșanu nu se lasă însă bătut și își adjudecă asaltul următor cu 5—4. Toată atenția este concentrată asupra acestui duel de înaltă clasă. Cine va intra oare în finală? Epuizantul asalt hotărîtor îl găsește pe Ionel Drîmbă cu un plus de vitalitate și de fantezie. Și acest atu este determinant pentru desemnarea celui de-al șaselea finalist. Drîmbă cîștigă greu, dar pe merit cu 5—4, alăturîndu-se astfel lui Mihai Țiu în drumul spre medaliile olimpice...

Calmul suveran deschide prima poartă...

DRÎMBĂ — ȚIU 5—2. Potrivit regulamentului, coechipierii calificați în finală se întîlnesc cei dintîi. Astfel asistăm la un meci care ne dă impresia că sîntem în țară (ah!, dacă n-ar fi fost sala aceasta pe care noi nu o a-

(Continuare în pag. a 4-a)

A XIX-a OLIMPIADA MEXICO 68

OVAȚII PENTRU GÎJU LA „ARENA MEXICO"

(De la trimisul special Agerpres, Paul OCHIALBI).

Nu exagerăm cu nimic cînd afirmăm că NICOLAE GÎJU a sedus pur și simplu sala în meciul său de debut susținut în compania negrului american **Samuel Goss**. Americanul a pornit vijelios la atac chiar de la prima lovitură de gong. Campionul european a eschivat spectaculos și l-a temperat cu lovituri laterale pe Goss care caută cu orice chip să-l scoată din luptă pe reprezentantul nostru. Au urmat multe momente de box pur în care stilistul Gîju a știut să-l stopeze din atac pe ambițiosul Goss. În final, Goss a forțat ritmul și l-a provocat pe Gîju la o serie de schimburi dure. Românul, foarte viguros, i-a răspuns prompt cu aceeași monedă!

ALEXE A DECEPȚIONAT, DAR A CÎȘTIGAT

ION ALEXE a abordat cu multă prudență meciul cu Cokers din Sierra Leone. Prima repriză s-a caracterizat printr-un studiu prelungit care a enervat spectatorii. În rundul doi Alexe a inițiat o serie de atacuri timide însă Cokers a obstrucționat în cîteva rînduri. În ultimele 3 minute, Alexe s-a dovedit mai curajos pornind la atac. El a plasat cîteva lovituri la figură. Cokers a continuat să obstrucționeze și a fost avertizat de arbitru. Cu un minut înaintea sfîrșitului meciului Cokers a primit un avertisment pentru ținere repetate. Alexe a prins și mai mult curaj plasînd un clasic undoi. Juriul i-a acordat victoria cu 5—0. După părerea noastră, Alexe nu a dat satisfacție, rămînînd dator spectatorilor.

● În gala de ieri, Calistrat Cuțov l-a învins la puncte (5—0) pe finlandezul Nikkinen.

- **ILEANA SILAI s-a calificat pentru semifinalele cursei de 800 m**
- **ECHIPAJELE ROMÂNIEI de skif 4+1 și 2+1 participă în finalele de canotaj pentru locurile 7-12**
- **EMIL RUSU 4:56,45 - record național la urmărire individuală**

NICOLAE GÎJU

FIȘIER... FIȘIER... FIȘIER...

EMIL RUSU ELIMINAT ÎN SERII

Au început întrecerile cicliste pe velodrom cu eliminatoriile probei de urmărire individuală 4 000 m. Cei mai buni timpi realizați în serii aparțin lui Chemello (Italia) 4:43,58, Kratzer (R.F.G.) 4:43,84, Kurman (Elveția) 4:40,41 (rec. olimpic) care l-a învins pe campionul olimpic de la Tokio, Jiri Daler (Cehoslovacia) 4:50,50, Rebillard (Franța) 4:42,15, Frey (Danemarca) 4:42,30, Hilsman (Australia) 4:41,10, învingător în fața lui Emil Rusu 4:56,45 — rec. național, Trevino (Mexic) 4:44,12 și Crapez (Belgia) 4:49,93. Iată și perechile din sferturile de finală: Kurman — Crapez, Hilsman — Trevino, Rebillard — Kratzer și Frey — Chemello.

SE CUNOSC FINALIȘTII LA SABIE

În urma recalificărilor au fost desemnați cei șase finaliști în proba individuală de sabie. Aceștia sînt Nowara și Pawlowski (ambii Polonia), Nazlimov și Rakita (ambii U.R.S.S.), Pesza (Ungaria) și Rigoli (Italia).

SCHIFIȘTII ROMÂNI NU AU TRECUT DE SEMIFINALE

Cele trei echipaje românești de 2+1, 4+1 și dublu vîsle au ratat calificarea în finale, urmînd să participe în întrecerile pentru locurile 7—12. Rezultate tehnice: 2+1 — seria I: 1. R.D.G. 8:00,75, 2. Olanda 8:01,19, 3. S.U.A. 8:03,74, 4. România 8:05,52; 4+1 — seria a II-a: 1. R.D.G. 6:45,23, 2. U.R.S.S. 6:48,16, 3. Elveția 6:48,54, 4. România 6:52,67; dublu vîsle — seria I: 1. R.D.G., 2. Bulgaria, 3. U.R.S.S., 4. Elveția, Franța și România au abandonat și nu concurează vineri în finala amintită.

BJÖRN FERM — CAMPION OLIMPIC LA PENTATLON MODERN

După desfășurarea probei de cros primul loc al clasamentului general individual a rămas lui **Björn Ferm** (Suedia) care readuce astfel după 16 ani titlul olimpic în țara sa. El a totalizat 4961 p, fiind urmat de Balczo (Ungaria) 4953 p, și Lednev (U.R.S.S.) 4795 p. Pe echipe: 1. **UNGARIA 14 325 p, 2. U.R.S.S. 14 248 p, 3. Suedia 14 188 p.**

ITALIA — R.D. GERMANĂ 5—4 LA POLO

În cel mai important meci al zilei Italia a învins R.D. Germană cu 5—4 (1—1, 1—0, 1—2, 2—1) prin cele 5 goluri înscrise de Pizzo din 4 m. Un alt rezultat: U.R.S.S. — R.F.G. 6—3 (0—1, 2—1, 3—1, 1—0).

PRIMELE STARTURI ALE ÎNOTĂTORILOR

Se cunosc finalistele probei de 4x100 m mixt (f): S.U.A. 4:34,7, Australia 4:34,6, R.D.G. 4:39,3, Olanda 4:39,4, R.F.G. 4:39,5, U.R.S.S. 4:39,5, M. Britanie 4:40,4 și Ungaria 4:41,2.

PE SALTELELE DE LUPTE

Au început întrecerile la lupte libere. Rezultate — cat. 52 kg: Albarian (U.R.S.S.) b.p. **Stoiciu (România)**; Shakata (Jap.) b.p. Baev (Bulgaria); categ. 57 kg: Alanen (Finlanda) b.p. **N. Cristea (România)**; Aliev (U.R.S.S.) b. desc. Lopez (Mexic); cat. 63 kg: **P. Coman (România) b.p. McCourtney (M. Brit.)**; Tedeev (U.R.S.S.) b.p. Ibrahim (Afganistan); Kaneko (Japonia) b. tuș Ruz (Mexic); cat. 70 kg: **Enache (România) b. tuș Severino (Panama).**

ILEANA SILAI ÎN SEMIFINALE LA 800 M

Ocupînd locul doi în seria secundă (după olandeza Gommers 2:04,0) Ileana Silai a realizat 2:04,1 calificîndu-se în semifinalele probei de 800 m. Au mai obținut dreptul de a continua întrecerea V. Nicolici (Iugoslavia) 2:05,7, Taylor (M. Brit.) 2:04,1, Zimina (U.R.S.S.) 2:04,4, Dupureur (Franța) 2:09,5, Brown (S.U.A.) 2:09,5 și Manning (S.U.A.) 2:08,7.

LA VOLEI...

R.D.G. — Mexic (m) 3—0 (3, 5, 6); U.R.S.S. — Bulgaria (m) 3—0 (10, 9, 10).

Țiu pe locul 6

Mezinul formației noastre de floretă, Mihai Țiu a avut o comportare pe drept cuvînt remarcabilă, chiar dacă, în final, el nu s-a clasat decît pe locul 6. Dar ce înseamnă acest loc șase într-o finală olimpică în care n-au putut pătrunde floretiști de mare anvergură, cred că nu mai este cazul să insist. De aceea și lui, ca și lui Drîmbă, ca și marelui învins Tănase Mureșanu, sincere felicitări.

În turneul final, Mihai Țiu n-a realizat decît o victorie, la Daniel Revenu (5—3), dar prețul ei a fost neînchipuit de mare, în ansamblul disputelor de pe planșa centrală. Și este limpede de ce...

REPORTAJE ȘI COMENTARII, DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA A XIX-A OLIMPIADĂ

O minunată familie

Nu am mai avut de mult prilejul să asist la o gală completă de scrimă. Iar acum, la Mexico, în prezența celor mai abili mînuitori ai „lamelor de Toledo", două aspecte m-au impresionat profund. Întîi, această familie a celor care au îmbrățișat dintre toate disciplinele sportive tocmai scrima și apoi, enormul consum nervos care se produce pe durata unui asemenea concurs. Dar, desigur, și cu prilejul altora mai puțin ridicate ca valoare sau importanță. Scrima profilează o familie amplă, din care fac parte nu numai campionii de azi, dar și cei de ieri, alaltăieri, din România, dar și din alte țări în care medievalul sport al armelor albe se bucură de prețuire. Acum însă vreau să dedic cîteva gînduri alor noștri, lîngă care am parcurs pas cu pas, ascensiunea noului campion olimpic Ionel Drîmbă.

Toți erau de față. Chemați ori nu, dar mai mult ca sigur veniți din proprie inițiativă, fiecare găsindu-și ceva de făcut, deși nu avea concurs. Dar nu ceva inutil, ci foarte, foarte utii. Sînt sigur, de pildă, că Iuliu Falb, care ar fi dorit, fără îndoială, să fie printre cei trei purtători ai culorilor naționale în întrecerea individuală, era prezent aici nu numai pentru partea sportivă a spectacolului care se anunța a fi foarte strîns, ci pentru a da un ajutor, în caz de nevoie. Și acest caz a survenit. În timp ce Tănase Mureșanu își continua drumul spre unul din locurile finalei, floreta i s-a defectat. Cine s-a apucat, cu scule de meșteșugar, să-i pregătească o alta? Iuliu Falb care avea atîrnat de gît și un aparat de fotografiat sperînd să-l poată folosi. N-a putut-o face însă și, după un asalt al lui Ionel Drîmbă, a revenit spre grupul de români zîmbind jenat și arătîndu-ne aparatul pe care nici măcar nu-l scosese din cutia sa de piele...

Dar să vă relatez și alte cîteva amănunte caracteristice pentru familia scrimerilor noștri. Dimineața, la recalificări pentru finală. Pe planșă, Drîmbă. În sală, așteptîndu-și rîndul, Mureșanu. Moment de pauză în care concurenții schimbă între ei cîteva cuvinte. Sînt aprecieri tehnice de o claritate nemaipomenită, fapt pe care-l constat din vocabularul folosit, ca și din acordul deplin al celor care participă la discuție. Pe lîngă cei amintiți, de față fiind și Haukler. Se fac constatări care-l privesc pe marele campion care este Drîmbă. El fiind de față și ascultînd atent, ba nu numai atît, acceptînd observațiile critice care i se aduc. Unde sînt infatuații noștri sportivi din alte ramuri? Cei care nu suportă nici măcar palidele observații ale antrenorilor lor sau ale celor mai experimentați. Și nu este vorba aici de o atitudine formală. Drîmbă ascultă, se vede clar că înregistrează ceea ce i se spune, privirile sale reconstituie fazele desfășurate căutînd să descopere eroarea. Asemenea scene aveam să văd în grupul român pe toată durata întrecerii. Ce minunat exemplu de sportivitate, de atitudine colegială, de interes comun pentru un rezultat mare al culorilor naționale. Nu i-am auzit contrazicîndu-se niciodată. Am rămas surprins și m-am simțit încălzit de un fior rar. De o esență pură pe care sportul îl conferă uneori, dar foarte rar, din păcate, pentru că el se plămădește din trăsături ferme de caracter, din loialitate și fair-play. Dintr-o rarisimă calitate de a putea depăși sfera minoră a interesului personal. Asta mi-au oferit scrimerii români, în afara bucuriei marelui lor succes. Fiindcă, fără nici o intenție metaforică, al lor, al tuturor a fost ieri succesul. Numai într-o astfel de familie unită pot surveni asemenea reușite. Nu i-am putut surprinde niciodată măcar pe sportivii lîngă care am palpitat, negînd o decizie a arbitrilor, cu toate asalturile neacordate lui Drîmbă în întîlnirea cu Noel.

În compartimentul echipei române a fost un adevărat pelerinaj. Scrimeri și antrenori din alte loturi, aflate unele încă în concurs, au venit pentru a-l felicita pe Drîmbă și pentru a ne spune într-un fel sau altul, prin vorbe sau gesturi, că el trebuia să cîștige, că nu i s-au acordat două tușe valabile. Ei bine, nici unul dintre ai noștri n-a comentat aceste aprecieri, nu s-au angajat în recunoașteri sau lamentări. Au ascultat și atît! Ei știau foarte bine că Drîmbă pierduse acel asalt și că trebuia să se concentreze asupra următoarelor. Unde sînteți voi sportivii care aruncați totul în spinarea arbitrilor? Voi care aveți la dispoziție multe minute pentru a reface o situație critică. Să-i vedeți pe acești oameni minunați de la scrimă, care într-o fracțiune de secundă pot rata un loc în finalul competiției olimpice, știind să se stăpînească și să fie demni. Unde sînteți voi ceilalți sportivi care abandonați lupta înainte ca ea să fi luat sfîrșit, înainte de a fi dat totul pe acest cîmp al onoarei și disciplinei multiple? Să-l fi văzut pe Drîmbă cum a suportat, la scorul de 4—4, la ultima tușă, cea decisivă, înghesuit de regulament și de insistentele lui Revenu în spațiul sufocant al acestui metru de la limita extremă a planșei nr. 9!..

Emanuel VALERIU

Ciudad de Mexico, 17 octombrie